

1. De wereldwijde economische crisis duurt voort. Enorme kapitaalinjecties zijn in het financiële systeem gestoken (14 biljoen dollar in de VS en de EU, 1.4 biljoen aan nieuwe leningen in China vorig jaar) in een poging om de wereldeconomie te stabiliseren. Maar het blijft de vraag of deze pogingen genoeg zijn voor een duurzaam herstel. De groei verloopt in de ontwikkelde economieën traag, terwijl de werkloosheid blijft stijgen. Er wordt gevreesd voor de vorming van een nieuwe financiële zeepbel, nu gericht op China. Het langdurige karakter van de crisis - de meest hevige sinds de Grote Depressie - heeft haar wortels in de aard van het kapitalistisch systeem zelf.

2. Na een hevige golf van ontslagen richt de economische crisis zich in Europa nu op de publieke sector en sociale voorzieningen. Dezelfde financiële markten die gered zijn dankzij de staatssubsidies zetten nu een aanval in op de staatsleningen die hiermee verbonden zijn. Ze eisen gigantische bezuinigingen op publieke uitgaven. Dit komt neer op een klassenaanval, waarin de kosten van de crisis worden verschoven van de veroorzakers (vooral de banken) naar werkende mensen – niet alleen degenen die in de publieke sector werken, maar ook al diegenen die gebruik maken van publieke diensten. De eisen van bezuinigingen en hervormingen in de publieke sector laten zien dat neoliberalisme, hoewel zij aan geloofwaardigheid heeft ingeboet door de crisis, dominant beleid is.

3. Griekenland bevindt zich momenteel in het oog van de storm. Het is één van de meest kwetsbare economieën in Europa. Dit is deels veroorzaakt door de opgebouwde schulden tijdens de periode van bloei, en deels door de harde concurrentie met Duitsland, de reus van de EU. Onder de druk van de financiële markten, de Europese commissie en de Duitse overheid komt de Griekse regering van George Papandreou haar verkiezingsbeloftes niet na en heeft bezuinigingen aangekondigd van vier procent van het nationale inkomen.

4. Gelukkig heeft Griekenland een rijke geschiedenis van sociale strijd welke terug reikt tot de jaren '70. In navolging van de opstand van jongeren in december 2008 heeft de Griekse arbeidersklasse op de aangekondigde bezuinigingen gereageerd met een golf van stakingen en demonstraties. We

zijn ook verheugd over het IJslandse referendum waarin de bevolking heeft geweigerd om de schulden terug te betalen die haar door de banken waren opgelegd.

5. De Griekse arbeidersklasse heeft de solidariteit nodig van socialisten, vakbondsactivisten en antikapitalisten van over de hele wereld. Griekenland is eenvoudig het eerste Europese land waar de financiële markten zich nu op richten, maar zij hebben reeds anderen op het oog – zoals Spanje en Portugal.

6. Wij hebben een programma nodig met maatregelen die de economie uit de crisis kan trekken, met prioriteiten gebaseerd op menselijke behoeftes in plaats van winst, een programma dat democratische controle stelt boven de markt. We moeten ons sterk maken voor een antikapitalistisch antwoord: ons leven, onze gezondheid, onze banen komen gaan vóór winsten.

- Alle bezuinigingen op publieke sectoren moeten stoppen of terug gedraaid worden; stop pensioenshervormingen; gezondheidszorg en onderwijs zijn niet te koop;
- Een gegarandeerd recht op werk en een programma van publiekelijke investeringen in groene banen – zoals openbaar vervoer, duurzame energie en de aanpassingen van privé en openbare gebouwen om CO2-uitstoot te verminderen;
- Voor een openbaar bancaire en financieel systeem onder publieke controle;
- Geen zondebokbeleid jegens migranten en vluchtelingen: geen mens is illegaal;
- Nee tegen militaire uitgaven: terugtrekking van westerse troepen uit Irak en Afghanistan, drastische bezuinigingen op militaire uitgaven en het ontbinden van de NAVO.

7. Wij roepen op tot Europese solidariteitsactiviteiten tegen bezuinigingen en andere kapitalistische aanvallen. Een overwinning voor Griekse arbeiders zal het verzet versterken tegen de bezuinigingen elders.

Griekenland: Aristeri Anasynthes, Aristeri Antikapitalistiki Syspirosi, Organosi Kommuniston Diethniston Elladas-Spartakos, Sosialistiko Ergatiko Komma, Synaspismos Rizospastikis Aristeras
Baskenland: Ezker Gogoa

België: Ligue Communiste Révolutionnaire – Socialistische arbeiderspartij

Cyprus: Ergatiki Dimokratia; Yeni Kıbrıs Partisi

Denemarken: Socialistisk Arbejderparti

Duitsland: internationale sozialistische linke, marx21, Revolutionär Sozialistischen Bund

Frankrijk: Nouveau Parti Anticapitaliste

Groot-Brittannië: Socialist Workers Party, Socialist Resistance

Ierland: People Before Profit Alliance, Socialist Workers Party

Italië: Sinistra Critica

Kroatië: Radnička borba

Verklaring over de Europese crisis

Contributed by SAP-Web

maandag, 17 mei 2010 - Last Updated maandag, 17 mei 2010

Nederland: Internationale Socialisten, Grenzeloos

Oostenrijk: Linkswende

Polen: Polska Partia Pracy, Pracownicza Demokracja

Portugal: Bloco de Esquerda

Rusland: Vpered

Schotland: Scottish Socialist Party

Servië: marks21

Spanje: En lucha/En lluita, Izquierda Anticapitalista, Partido Obrero Revolucionario

Tsjechië: Socialistická Solidarita

Turkije: Devrimci Sosyalist İşçi Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi

Zweden: Socialistiska Partiet

Zwitserland: Gauche anticapitaliste, Mouvement pour le socialisme / Bewegung für Sozialismus, solidarités